

24/06/18 CHÚA NHẬT TUẦN 12 TN – B

Th. Gio-an Tẩy Giả

Lc 1,57-66.80

1:57 Tới ngày mãn nguyệt khai hoa, bà Êlisabét sinh hạ một con trai.

1:58 Nghe biết Chúa đã quá thương bà như vậy, láng giềng và thân thích đều chia vui với bà.

1:59 Khi con trẻ được tám ngày, họ đến làm phép cắt bì, và tính lấy tên cha là Dacaria mà đặt cho em.

1:60 Nhưng bà mẹ lên tiếng nói: "Không, phải đặt tên cháu là Gioan".

1:61 Họ bảo bà: "Trong họ hàng của bà, chẳng ai có tên như vậy cả".

1:62 Rồi họ làm hiệu hỏi người cha, xem ông muốn đặt tên cho em bé là gì.

1:63 Ông xin một tấm bảng nhỏ và viết: "Tên cháu là Gioan". Ai nấy đều ngỡ ngàng.

1:64 Ngay lúc ấy, miệng lưỡi ông lại mở ra, ông nói được, và chúc tụng Thiên Chúa.

1:65 Láng giềng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi Giuđê.

1:66 Ai nghe cũng để tâm suy nghĩ và tự hỏi: "Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây?" Và quả thật có bàn tay Chúa phù hộ em.

1:80 Cậu bé càng lớn lên thì tinh thần càng vững mạnh. Cậu sống trong hoang địa cho đến ngày ra mắt dân Ítraen.

GIA ĐÌNH CÓ ĐẠO

Nghe biết Chúa đã quá thương bà như vậy, láng giềng và thân thích đều chia vui với bà... Láng giềng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi Giuđê. (Lc 1,58.65)

Suy niệm: Viết trình thuật cuộc chào đời của Gio-an, Lu-ca hữu ý đề cập đến một lớp nhân vật mà độc giả thường ít chú ý: đó là *những người láng giềng* của gia đình ông bà Da-ca-ri-a. Niềm vui không gói kín trong gia đình ông bà. Niềm vui ấy lan tỏa sang những người láng giềng. Khi mô tả những người láng giềng "*kinh sợ*," Lu-ca không có ý nói họ bị thất thần vì một tai họa kinh hoàng nào đó. Ở đây thánh Lu-ca dùng kiểu nói trong Cựu Ước diễn tả tâm trạng choáng ngợp trước những "*điềm thiêng dấu lạ*" là dấu chỉ sự hiện diện và can thiệp của Thiên Chúa. Những người láng giềng "*kinh sợ*" vì *cảm kích trước ân phúc quá lớn lao và rõ ràng mà Thiên Chúa đang thực hiện* nơi gia đình này.

Mời Ban: Mỗi gia đình Ki-tô hữu cũng được mời gọi chuyển trao sứ điệp yêu thương cứu độ của Thiên Chúa cho người xung quanh. Chúng ta làm việc này trước hết bằng cách mỗi thành viên trong gia đình dứt khoát chọn lựa trung thành với thánh ý Chúa – như ông bà Da-ca-ri-a khi đặt tên cho con là Gio-an.

Chia sẻ: Gia đình bạn đang tự chứng minh cho bà con lối xóm rằng mình là *gia đình có đạo* bằng cách nào? Chừng đó đủ chưa hay bạn thấy cần phải làm gì thêm nữa?

Sống Lời Chúa: Trong cung cách sống hằng ngày của mình giữa khu xóm, chúng ta không quên mình có bổn phận trở nên những chứng nhân của tình yêu Thiên Chúa cho người xung quanh.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho gia đình chúng con trở thành quyển "Tin Mừng sống" cho láng giềng của mình.*